

ПОВІР У СЕБЕ

Тема: *Повір у себе. Леся Мовчун «Арфа для навучка». Повторення. Ліна Костенко. Усе моє, все зветься Україна...*

Мета: продовжувати знайомити учнів з сучасними українськими письменниками; досліджувати та аналізувати прочитане; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів; виховувати любов до рідного слова.

А день сьогодні, наче казка,
Сміється сонечко в вікно,
Й запрошує: «Виходь, будь
ласка!»

Так гарно не було давно.
Повсюди світло, небо чисте,
Ані хмариночки ніде.
І грає сонце променисто
І навіть вітер не гуде.

ПЕРЕВІРЯЄМО ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

А для того, щоб наш урок був
успішним і продуктивним, нам
потрібно:

- ❖ Не просто слухати, а чути.
- ❖ Не просто дивитися, а бачити.
- ❖ Не просто відповідати, а міркувати.

**«Тепло
долоньок»**
- Потріть свої
долоньки і відчуй
тепло. Подаруй
усмішку та тепло
своїх долоньок
одне одному.

**«Подми на
гарячий чай»**
- Уявіть, що
перед вами –
гарячий чай.
Зробіть
глибокий вдих і
подуйте на
нього.

❖ У яких справах люди виявляють свою творчість? Так, у дуже різних: піснях, віршах, картинах, нових приладах... Ця якість є і в тебе, і у твоїх ровесників і ровесниць. Треба тільки бути уважними, спостережливими, щоб не загубити своєї співучої пір'їнки, підтримувати інших, які прагнуть створити щось своє.

**Сьогодні на уроці ми
познайомимося з сучасною
українською письменницею. Лесею
Мовчун.**

**Продовжимо вчитися складати план
твору, давати характеристику
героям.**

Леся Вікторівна МОВЧУН -

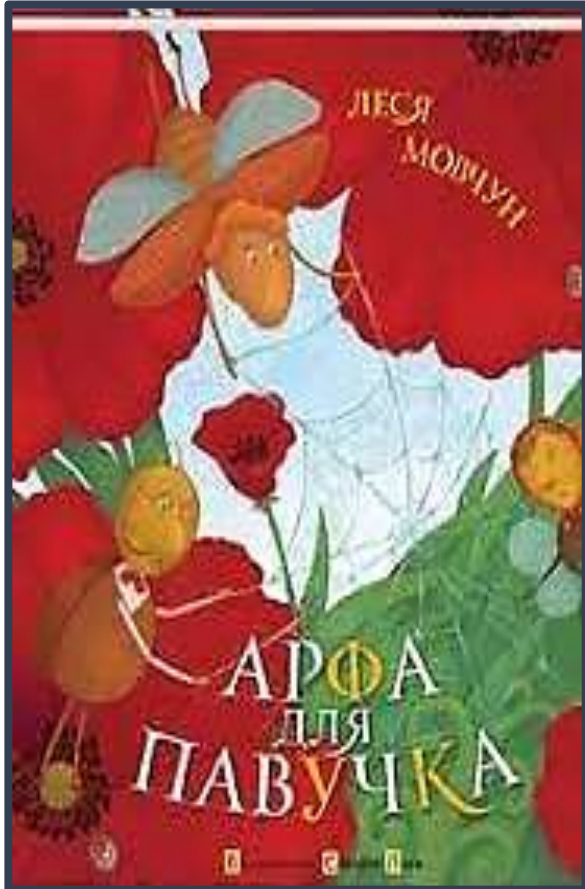
українська письменниця,
драматургиня, науковий
співробітник інституту української
мови, кандидат філологічних наук.

VIDEO

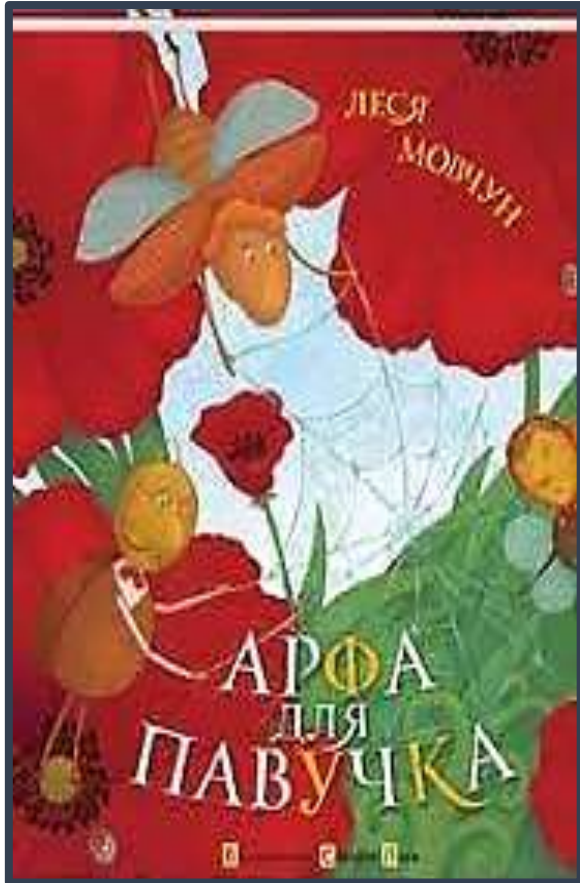

АРФА ДЛЯ ПАВУЧКА

Набір до музичної школи ось-ось мав закінчитися. Цього року, як і завжди, запрошували бджілок у клас хорового співу, а коників — гри на скрипці, комарів — на сопілці, а павучків — у клас гри на сонячній арфі. Для павучків програма вважалася найскладнішою. Учні, перш ніж узятися до гри, вчилися виготовляти свій інструмент. У лісі вибиралися дві гілочки, між якими проходили тоненькі сонячні промінці. Майстерні музиканти ткали павутинки необхідної товщини і на правильній відстані.

Опрацювання тексту Лесі Мовчун «Арфа для павучка».
Читання тексту вчителем.

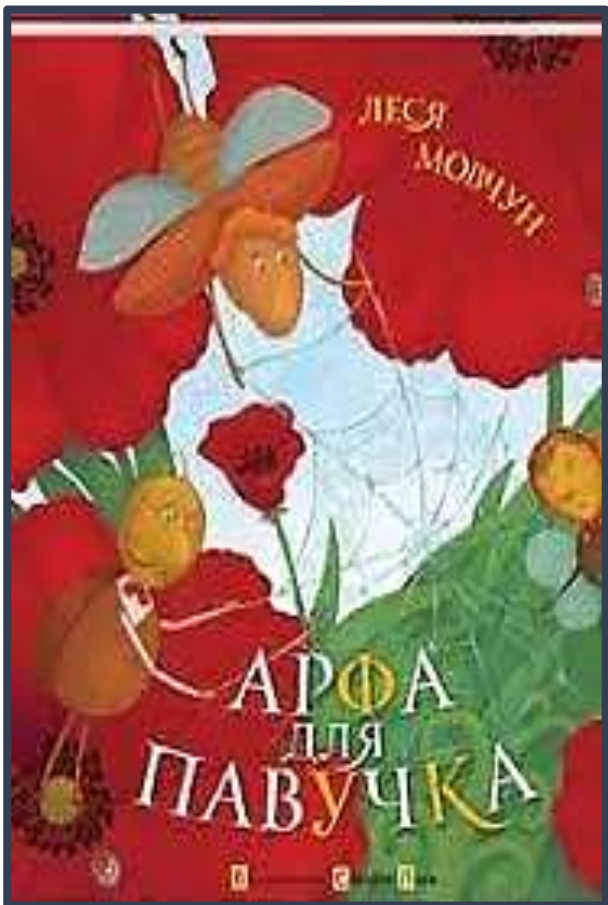

Тоді струни самі бриніли від сонячного проміння. А коли вітер хитав гілля, промінці миготіли і створювали просто неймовірні мелодії!

— Як вам пощастило! — зітхала котрась із матінок. — Вашого малюка узяли до музичної школи! А мій наплів такого павутиння, що вуха екзаменаторів не витримали. І наступного року заборонили вступати!

Невдасі залишалося хіба що йти до ткацької школи і все життя виготовляти в темних нетрях цупку та густу павутину, що не пропускає навіть дощової води.

Опрацювання тексту Лесі Мовчун «Арфа для павучка».
Читання тексту вчителем.

Ту воду пили птахи й дякували павучкам за добру справу. Павучки-дощоміри, можливо, потайки шкодували, що не стали музикантами, але знали: без них ліс був би не той.

Отже, набір до музичної школи завершувався. Карпикова мама поспішала. Вона притисла Карпика до себе і спускалася на павутинці з високої берези.

— Нас повинні вислухати. Усі пам'ятають Волошкамузику! А ти його син, — шепотіла мама Карпику. — Музикальні здібності передаються у спадок — це річ відома!

Опрацювання тексту Лесі Мовчун «Арфа для павучка».
Читання тексту вчителем.

— А як моя сонячна арфа не вийде?

— Вийде, обов'язково вийде!

— А як не вийде — я вас осоромлю?

— А як вийде — прославиш рід!

Карпик замовк. Вони з мамою говорили про різне.

Мама правила своєї:

— На Волошкові концерти, пам'ятаю, квитки замовляли з інших лісів. Тиха галявина давно вже не чула такого майстра. Ось лишень закінчуй школу — таткове місце тебе вже чекає, — міркувала вона вголос. — Так, так! І таткова слава — обов'язково!

Павучишині лапки хутенько перебирали павутину, і Карпик з більшою цікавістю оглядав ліс, аніж прислухався до мрій своєї матінки. Йому було ніяково від заздалегідь приписуваної слави, яку він ще не заслужив. І взагалі — невідомо, чи й заслужить...

Мабуть, кожному павучкові його мама говорила щось дуже схоже. І тому найголовнішого іспиту всі вони чекали з хвилюванням. І готувалися — шукали підхожі гілочки й дожидали сонячної погоди.

Опрацювання тексту Лесі Мовчун «Арфа для павучка» (продовження).
Читання тексту вчителем.

Вночі Карпикові не спалося. Назавтра сороки обіцяли гарну погоду. Власне, розхмарюватися почало опівночі. Раптом стало тихо-тихо. Розквітли нічні фіалки, гарячими вогниками спалахнули світлячки. А крону дерев пронизало молочно-біле місячне сяйво. Карпик завмер, мов причарований ніччю. Цій красі бракувало одного — звучання струн-павутинок. І Карпик протяг між дубовими гілочками сім струн. Відійшов убік і мало не заплакав. Це була місячна арфа. Вона грала зовсім не так, як сонячна — тихіше, проникливіше, сумніше, а від того на душі ставало легко і чисто.

Прочитайте слова, правильно ставте наголос.
Назвіть орфограми, які є в словах.
Знайдіть дієслова, іменники, прикметники.

найс^кладнішою
майстерні
брині^ли
миготи^ли
неймові^рні
екзаменаторів
невда^сі

дощомі^ри

-
- ❖ Прочитай текст.
  - ❖ Назови тему твору.
  - ❖ Яку тему, яку проблему, яку тему твору?
  - ❖ Скажи, які частини твору

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

Підручник ст. 149-150.
Прочитай першу частину
твору Лесі Мовчун.
Склади план.

Не забувайте, будь ласка, надсилати виконані завдання для перевірки вчителів на освітню платформу для дистанційного навчання HUMAN. Робіть це систематично.

